

[Ole Bjørn Kraft.]

for til disse Forhandlinger med en ærlig Vilje til at naa et Resultat sammen med andre. Vi haaber, at den gamle Strid ikke som et grimt Spøgelse vil gaa igen, naar vi paabegynder vore Drøftelser, men at vi vil forstaa at bøje os ind imod hianden i Forstaaelse og Tillid, saa at der kan blive skabt en Ordning, som vort Folk vil kendes ved, som vil være i Stand til at løse den afgørende Opgave, som Forsvaret har at løse, og som Folket derfor helt og fuldt vil staa bag ved.

Svend Nielsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige vor Medvirken til dette Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission, der skal undersøge og overveje Landets Forsvars fremtidige Ordning. Samtidig kan jeg tilsige vor saglige Medvirken til et Stykke positivt Arbejde for at naa frem til en forsvarelig Ordning, en Ordning, der er opbygget paa Grundlag af de Erfaringer, som den anden Verdenskrig har bragt saavel os som hele den øvrige Verden.

Naturligvis maa det Forsvar, som Danmark skal have opbygget, skabes saavel under Hensyntagen til Erfaringerne som til de Forpligtelser, der paalægges Landet i Kraft af vor Tilslutning til De Forenede Nationer. I denne Sag drejer det sig ikke om at genskabe det, der var, men det drejer sig om at opbygge noget nyt. Derfor maa man gaa til Arbejdet, som det gentagne Gange er sagt fra Tingets Talerstol, med et fordomsfrit Syn paa Sagen, saavel naar det drejer sig om de Diskussioner, der ligger bagude i Fortiden, som naar det drejer sig om at se rent fagligt og teknisk paa, hvad der kræves, og hvorledes saavel Udrustningen som hele Genopbygningen maa være under de nuværende Forhold. Spørgsmaalet er at skabe et Forsvar for Landet og et Forsvar for Demokratiet.

Vort Land er ingen Stormagt; det ved vi alle. Derfor vil der altid være visse Grænser, som man ikke kan overskride med Hensyn til, hvor langt man kan gaa. Efter vor Opfattelse bør det under alle Omstændigheder være saaledes, at det, man skaber paa det forsvarsmæssige Omraade, tror Folket ogsaa kan anvendes, hvis vi igen skulde komme ud i en Situation, hvor vort Lands nationale Uafhængighed trues, og hvor vort Demokrati er i Fare. For det har jo været saadan — det kan ikke skjules —, at man ofte har set saaledes paa hele Forsvarsproblemet her i Landet, at man brugte en Del Penge til det, men ude i Folket stillede man saa Spørgsmaalet: er det forsvar-

ligt at anvende disse Midler? Bliver de anvendt paa en saadan Maade, at det, man har, ogsaa er noget, der kan bruges i Tilfælde af, at det bliver paakrævet? Jeg tror, at det drejer sig om ogsaa udadtil i Folket at faa skabt den rette Forstaaelse af, at det, der her genopbygges, genopbygges, som allerede bemærket, saavel under Hensyntagen til indvundne Erfaringer hjemme og ude som med Henblik paa at skulle kunne anvendes i Landets og Demokratiets Interesse, hvis Situationen nogen Sinde igen skulde gøre det paakrævet.

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt, at man har Teknikken og Organisationen i Orden, men det afgørende er, som saa ofte tidligere sagt, at Folket og Hæren, og for dennes Vedkommende drejer det sig baade om Mandskabet og Officerskorpset, er forbundet med hinanden paa den rigtige Maade. Og mon ikke Vejen hertil er at videreføre den Aand fra Modstandsbevægelsens Dage, som kom til at præge store Dele af vort civile Liv og Officerskorpset. Ikke mindst det Samarbejde, som blev indledet her, og som glædeligvis stadig videreføres i det praktiske Liv, har vel bevirket, at Parterne er kommet hinanden langt nærmere, end Tilfældet har været nogen Sinde tidligere. Derfor er Bestræbelsen for at bevare dette Forhold og videreudvikle det ogsaa et af de Problemer, som jeg for mit Vedkommende tror har overordentlig stor Betydning, naar man skal drøfte og tilrettelægge den Ordning, som skal være gældende for Landets fremtidige Forsvar. For det er jo Spørgsmaalet om at faa en Række gamle Fordomme til at vige og at naa frem til Forstaaelsen af, at ogsaa paa dette Omraade maa en ny Tidsaand herske, saa vel nedadtil som opetter.

Her vil jeg gerne ganske kort paa ny benytte Lejligheden til at paapege, hvor nødvendigt det er, at man ogsaa indadtil faar tilrettelagt hele Uddannelsesproblemet paa en saadan Façon, at der ikke bliver lagt de Folk Hindringer i Vejen af nogen Art, som kommer udefra ind i vort Forsvar, og som faar Lyst til at fortsætte og søge Officersuddannelse. Det er tidligere bemærket, naar denne Sag har været debatteret, at i Henhold til gældende Bestemmelser skulde der ingen Hindringer være, men ingen vil dog bestride, at Sammensætningen af det menneskelige Materiale fortsat har en Slagside inden for vort Forsvar. Det lykkeligste for den kommende Udvikling vil være, om man vil stille hen imod og en Gang kan naa til — det er ikke noget, der kan ske fra i Dag til i Morgen — en Sænkning ogsaa af det øverste Lag inden for vort Forsvar, der